

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Virgiliu Bardă,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Virgiliu Bardă împotriva Autorității Naționale de Integritate, terț Lilian Chișca cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei din 22 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

*(Dosarul nr. 3ra-207/24
PIGD 2-22059732-01-3ra-01032024)*

Recursul este vădit neîntemeiat.
Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – jud. I. Barbacaru
Curtea de Apel Chișinău – jud. V. Negru, G. Dașchevici, E. Palanciuc

20 mai 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul depus de Virgiliu Bardă,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni,

Diana Stănilă, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La data de 28 aprilie 2022, Virgiliu Bardă a înaintat acțiune în instanța de judecată împotriva Autorității Naționale de Integritate, solicitând anularea Ordinului nr. 61s din 29.03.2022 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare”, obligarea autorității la achitarea sporului de performanță, precum și anularea procesului-verbal nr. 1, inițiat la 07.02.2022 și finalizat la 18.02.2022, inclusiv a raportului privind rezultatele anchetei din 27.12.2021.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a susținut că actul administrativ prin care i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară a fost emis ilegal și urmează a fi anulat. Astfel, la 01.11.2021, vicepreședintele Autorității Naționale de Integritate, Lilian Chișca, a formulat o solicitare de informații către inspectoratul de integritate, în baza art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate. Prin acea solicitare s-a cerut prezentarea informațiilor referitoare la dosarele de control aflate în gestiune, conform unui tabel anexat, precum și informații privind sesizările repartizate și alte aspecte.

3. Reclamantul a invocat că, potrivit art. 14 alin. (3), coroborat cu art. 20 alin. (3¹) din Legea nr. 132/2016, nu constituie imixtiune în activitatea inspectorilor de integritate acțiunile de control exercitate de conducerea instituției cu privire la modul în care aceștia își îndeplinesc atribuțiile de serviciu și respectă practica generalizată de verificare și control, cu condiția ca respectivele acțiuni să nu vizeze controalele în derulare.

4. De asemenea, reclamantul a subliniat că, prin răspunsul expediat prin poșta electronică la 12.11.2021, a arătat disponibilitatea de a prezenta informațiile referitoare la dosarele finalizate. În aceste condiții, nu poate fi reținut că ar fi îndeplinit necorespunzător atribuțiile de serviciu sau că nu s-ar fi conformat dispozițiilor vicepreședintelui ANI, întrucât acesta nu a emis o dispoziție obligatorie, ci doar a formulat o solicitare de informații.

5. Mai mult, potrivit opiniei Direcției juridice a Autorității Naționale de Integritate nr. 07/1147 din 11.11.2021, s-a constatat că neprezentarea informației solicitate a fost justificată. Conform pct. 61 din Regulamentul de organizare și funcționare a Colegiului disciplinar, demersul este semnat de președintele

Colegiului disciplinar și este adus la cunoștința Autorității, care urmează să decidă asupra aplicării sancțiunii.

6. În aceste circumstanțe, reclamantul arată că Ordinul nr. 61s din 29.03.2022, prin care i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară de „mustrare”, a fost semnat de vicepreședintele Autorității Naționale de Integritate, Lilian Chișca. Totodată, sesizarea înregistrată la Colegiul disciplinar a fost formulată de o persoană care, având un interes personal nematerial (intenția de răzbunare în calitate de autor al sesizării), a admis existența unui conflict de interese consumat.

7. De asemenea, reclamantul a invocat că anterior, prin scrisoarea nr. 04-19/4448 din 11.08.2021, a informat Consiliul de Integritate despre tentativa de influență exercitată de Lilian Chișca, în scopul determinării adoptării unei decizii favorabile într-un dosar de control. În acest context, se invocă prevederile art. 15 alin. (1) din Legea nr. 133/2016 privind declararea averii și intereselor personale, potrivit cărora actele administrative emise sau adoptate, ori actele juridice încheiate personal sau prin intermediul unei persoane terțe într-o situație de conflict de interese real, sunt lovite de nulitate absolută, cu excepția cazului în care anularea acestora ar aduce prejudicii interesului public.

8. Reclamantul consideră că, prin emiterea Ordinului nr. 61s din 29.03.2022, se pune sub semnul îndoielii obiectivitatea și imparțialitatea vicepreședintelui Autorității Naționale de Integritate, Lilian Chișca, acesta manifestând un interes direct în sancționarea lui Virgiliu Bardă.

9. Totodată, reclamantul atrage atenția asupra modului de desfășurare a anchetei inițiate prin procesul-verbal nr. 16 din 26.11.2021, la care a participat în calitate de membru inspectorul de integritate Ion Nicolaev. Acesta fusese vizat anterior prin scrisoarea nr. 04-19/4448 din 11.08.2021 și recuzat la solicitarea reclamantului în cadrul anchetei de serviciu din 30.07.2021, însă a luat parte la decizia adoptată în ședința din 26.11.2021 și a solicitat explicații prin scrisorile din 30.11.2021, 01.12.2021 și 14.12.2021. În opinia reclamantului, Nicolaev avea obligația de a informa cu privire la apariția unui conflict de interese real și de a se abține de la participarea la luarea unei decizii. Această situație a fost sesizată prin scrisoarea nr. B-1034/21 din 02.12.2021 adresată Consiliului de Integritate, care până în prezent nu a oferit niciun răspuns.

10. Potrivit raportului privind ancheta de serviciu din 27.12.2021, membrii desemnați pentru desfășurarea anchetei (Mariana Timotin și Mariana Gornea) au ignorat punctul de vedere expus de reclamant. Acesta a susținut că art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2016, la care se face referire în sesizare, trebuie interpretat în coroborare cu art. 20 alin. (3¹) din aceeași lege, care prevede în mod expres că nu constituie imixtiune în activitatea inspectorilor de integritate exercitarea controlului privind modul de îndeplinire a atribuțiilor de serviciu și respectarea

practicii generalizate de verificare și control, cu condiția ca acțiunile să nu vizeze controalele aflate în derulare. În loc de această interpretare, membrii anchetei au aplicat dispozițiile Legii cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, apreciind că orice persoană cu asemenea funcție are dreptul să solicite inspectorilor de integritate acte referitoare la dosarele aflate în lucru.

11. Mai mult, prin scrisoarea nr. 04-19/1241 din 02.12.2021 adresată Colegiului disciplinar, reclamantul și-a expus punctul de vedere și a solicitat declararea nulității deciziei privind inițierea anchetei de serviciu. Această opinie nu a fost analizată, iar în raportul final s-a consemnat, în mod eronat, că reclamantul nu și-a prezentat punctul de vedere.

12. Reclamantul mai arată că membrii grupului de lucru au concluzionat că acesta ar fi săvârșit abateri disciplinare prevăzute la art. 23 alin. (1) lit. a) și lit. f) din Legea cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, constând în îndeplinirea necorespunzătoare a atribuțiilor de serviciu, precum și în atitudine nedemnă, manifestări sau mod de viață care aduc atingere onoarei, integrității, probității profesionale, prestigiului Autorității sau care încalcă normele de conduită și etică. Totuși, reclamantul subliniază că în raport nu au fost prezentate argumente concrete în susținerea acestor constatări, nefiind indicat ce atribuții sau dispoziții nu ar fi executat și nici ce norme de conduită ori etică ar fi încălcat.

13. Reclamantul comunică faptul că o situație similară s-a înregistrat în ședințele Colegiului disciplinar din 07.02.2022 și 18.02.2022. Ca urmare a recuzării inspectorului de integritate Ion Nicolaev, reprezentant, cu titlu de excepție, al Serviciului securitate, audit și control al integrității, în calitate de membru supleant a fost desemnat Vitalie Palega, membru al Consiliului de Integritate. O asemenea desemnare contravine pct. 8 și pct. 10 din Regulament, întrucât, în această componentă, Colegiul disciplinar a ajuns să includă trei reprezentanți ai Consiliului de Integritate, deși trebuie să includă doar doi. Situația contravine și Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului de Integritate, care, la pct. 12 alin. (22), prevede desemnarea a doi reprezentanți ai Consiliului de Integritate în Colegiul disciplinar al Autorității Naționale de Integritate.

14. În consecință, reclamantul conchide că supleantul lui Ion Nicolaev trebuia desemnat din rândul inspectorilor de integritate, nicidecum din rândul membrilor Consiliului de Integritate. Totodată, la ședința din 18.02.2022 au participat doar trei membri de drept: Viorica Cabac, specialist principal al Direcției resurse umane și documentare, și doi membri ai Consiliului de Integritate (Mariana Timotin și Mariana Gornea). Potrivit pct. 59 din Regulamentul de organizare și funcționare a Colegiului disciplinar, toate deciziile se adoptă cu votul majorității membrilor, iar propunerea de aplicare a sancțiunii disciplinare se adoptă cu votul majorității membrilor desemnați. Conform Ordinului nr. 31 din 12.09.2019, cu modificările

ulterioare, numărul membrilor desemnați este de cinci; cum Viorica Cabac a votat împotriva sancționării, rezultă că doar doi membri desemnați ai Consiliului de Integritate au votat pentru, ceea ce nu întrunește majoritatea necesară a membrilor desemnați. Mai mult, Vitalie Palega nu avea temeii să figureze în componența Colegiului disciplinar ca supleant al Serviciului securitate, audit și control, întrucât este supleant al Consiliului de Integritate, nu al respectivului Serviciu.

15. Potrivit raportului privind rezultatele anchetei din 27.12.2021, întocmit de Mariana Timotin și Mariana Gornea, s-a propus clasarea cauzei. Cu toate acestea, în cadrul ședințelor Colegiului disciplinar din 07.02.2022 și 18.02.2022, aceleași persoane au votat pentru sancționarea reclamantului. Această inconsecvență ridică dubii serioase cu privire la imparțialitatea lor și demonstrează că întreaga procedură a fost doar mimată, având ca scop final sancționarea persoanelor incomode vicepreședintelui Autorității Naționale de Integritate.

16. În acest sens, reclamantul subliniază că Mariana Gornea, membru al Consiliului de Integritate, a făcut parte atât din grupul de lucru, cât și din Colegiul disciplinar, participând la luarea deciziei. Or, înraport cu art. 14 din Legea cu privire la Procuratură, aceasta a încălcat regimul juridic al incompatibilităților, motiv pentru care și-a depus ulterior mandatul de membru al Consiliului de Integritate.

17. De asemenea, reclamantul arată că solicitarea vicepreședintelui Lilian Chișca din 01.11.2021, privind prezentarea informațiilor referitoare la dosarele de control aflate în gestiune, fără modificarea conținutului tabelului transmis, nu a fost respectată de majoritatea inspectorilor, aceștia furnizând informațiile doar selectiv. Cu toate acestea, în sesizarea înaintată Colegiului disciplinar au fost incluse doar numele persoanelor considerate incomode vicepreședintelui, în special al său, întrucât a refuzat ingerințele în activitatea de control și a sesizat Consiliul de Integritate la 11.08.2021. Această împrejurare reprezintă un motiv suplimentar pentru a constata existența unui conflict de interese la momentul semnării Ordinului nr. 61s din 29.03.2022.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

18. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 27 iulie 2022, s-a atras în proces în calitate de terț, Lilian Chișca.

19. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 5 decembrie 2022, s-a respins acțiunea ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

20. La 12 decembrie 2022, Virgiliu Bardă, a declarat apel nemotivat, iar în data de 4 aprilie 2023 apel motivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul

Rîșcani din 5 decembrie 2022, solicitând casarea hotărârii cu emiterea unei noi decizii privind admiterea acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

21. Prin decizia din 22 noiembrie 2023, Curtea de Apel Chișinău a respins cererea de apel formulată de Virgiliu Bardă, menținând Hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 5 decembrie 2022.

22. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că indicația vicepreședintelui Autorității Naționale de Integritate de a prezenta informații, inclusiv cele referitoare la dosarele de control aflate în gestiunea inspectorilor de integritate, este una legală, emisă în exercitarea funcției deținute și nu poate fi calificată drept intervenție sau imixtiune în activitatea acestora. Vicepreședintele are atribuția de a monitoriza activitatea tuturor inspectorilor de integritate, indiferent dacă aceștia activează în cadrul Inspectoratului de Integritate sau al Serviciului de securitate, audit și control al integrității.

23. De asemenea, potrivit art. 5 lit. b) din Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, vicepreședintele ANI este îndreptățit să solicite informațiile indicate în scrisoarea nr. 01/1099 din 02.11.2021, iar inspectorii de integritate au obligația de a le prezenta. În consecință, Virgiliu Bardă, în calitate de inspector de integritate, era obligat să se conformeze indicației vicepreședintelui și să furnizeze informațiile cerute.

24. Instanța a reținut că, în conformitate cu art. 5 lit. b) și d) din Legea nr. 199/2010 privind statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, persoanele care exercită asemenea funcții au dreptul să obțină informațiile și materialele necesare îndeplinirii atribuțiilor, să aibă acces la documente, inclusiv la informații clasificate, precum și dreptul la o atitudine respectuoasă din partea subordonaților și a altor factori de decizie.

25. Totodată, conform principiilor generale ale funcției publice, funcționarul public este obligat să se conformeze dispozițiilor (ordinelor, poruncilor, indicațiilor obligatorii) primite de la conducătorul direct sau de la conducătorul autorității în cadrul căreia activează. Autoritatea Națională de Integritate este condusă de un președinte, asistat de un vicepreședinte, ambii fiind numiți de Președintele Republicii Moldova la propunerea Consiliului de Integritate. Prin urmare, dispozițiile acestora sunt obligatorii pentru conformare.

26. Cu toate acestea, instanța a subliniat că, potrivit art. 23 alin. (2)–(4) din Legea nr. 158/2008 privind funcția publică și statutul funcționarului public, funcționarul public are dreptul să refuze, în scris și motivat, executarea unei dispoziții primite, dacă o consideră ilegală. O dispoziție se consideră ilegală în situația în care

contravine legislației în vigoare, depășește competența autorității publice sau impune acțiuni pe care destinatarul dispoziției nu este autorizat să le îndeplinească.

27. Instanța de apel a dat o apreciere critică argumentului apelantului, potrivit căruia solicitarea vicepreședintelui Autorității Naționale de Integritate privind prezentarea informațiilor menționate anterior, inclusiv a celor referitoare la controalele aflate în derulare, ar reprezenta o imixtiune în activitatea sa. Instanța a reținut că natura și caracterul informațiilor solicitate – precum datele referitoare la sesizările repartizate, lista subiecților incluși în Registrul interdicțiilor, lista actelor de constatare adoptate și nepublicate până la acel moment, pentru fiecare inspector de integritate în parte etc. – nu pot constitui în niciun fel o imixtiune în activitatea de control și nu pot influența desfășurarea acestora.

28. Solicitarea respectivă are ca scop exclusiv exercitarea atribuțiilor legale ale vicepreședintelui Autorității, prevăzute la art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2016, și anume monitorizarea și supravegherea activității inspectorilor de integritate. Totodată, din chiar conținutul tabelului ce urma a fi completat de fiecare inspector rezultă că erau solicitate doar date statistice și de evidență – numărul sesizărilor, procesele-verbale de inițiere a controlului, procesele-verbale de refuz al inițierii controlului și sesizările aflate în procedura de verificare prealabilă – informații care nu vizau fondul controalelor și nu puteau afecta derularea acestora.

29. Instanța de apel a analizat și argumentul apelantului referitor la lipsa cvorumului la examinarea procedurii disciplinare. Din materialele cauzei rezultă că, la momentul desfășurării ședinței Colegiului disciplinar, erau desemnați doar cinci membri: Mariana Timotin și Mariana Gornea – din partea Consiliului de Integritate, Viorica Cabac – din partea Direcției resurse umane și documentare, Ion Nicolaev – din partea Serviciului securitate, audit și control, și Sergiu Popov – din partea Direcției juridice. Restul membrilor Colegiului nu mai activau în cadrul Autorității sau al Consiliului de Integritate.

30. În cadrul anchetei de serviciu au participat la vot doar patru membri, dintre care trei au votat pentru aplicarea sancțiunii și unul împotriva, ceea ce constituie majoritatea membrilor desemnați.

31. De asemenea, pentru a asigura funcționarea Colegiului disciplinar, având în vedere lipsa desemnării unui membru din partea societății civile, Consiliul de Integritate a emis Recomandarea nr. 13 din 09.09.2019. Prin aceasta s-a prevăzut că, în temeiul art. 23 alin. (2) din Legea nr. 132/2016 privind Autoritatea Națională de Integritate, Colegiul disciplinar urmează a fi instituit prin act administrativ în componența existentă, până la completarea ulterioară, pentru a se asigura funcționalitatea sa.

32. Instanța de apel a constatat că Colegiul disciplinar a individualizat în mod corespunzător sancțiunea disciplinară, în conformitate cu prevederile pct. 54 din

Regulamentul de organizare și funcționare a Colegiului disciplinar al Autorității Naționale de Integritate. În acest sens, s-a ținut cont de cauzele care au determinat săvârșirea abaterii disciplinare, de împrejurările în care aceasta a avut loc, de gradul de vinovăție, de gravitatea și consecințele faptei, de conduita funcționarului public cu statut special, precum și de existența unor antecedente disciplinare ale acestuia, care nu au fost stinse în condițiile legii.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

33. La 23 ianuarie 2024, Virgiliu Bardă a depus recurs împotriva deciziei din 22 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău. Iar, la 15 martie 2024, Virgiliu Bardă a prezentat motivarea recursului solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

ARGUMENTELE RECURSULUI

34. Argumentele recursului declarat de Virgiliu Bardă se axează pe mai multe vicii de legalitate și de procedură ale actului contestat. În primul rând, acesta susține că solicitarea vicepreședintelui ANI din 01.11.2021 privind prezentarea informațiilor despre dosarele aflate în gestiune constituie o imixtiune în controale în derulare, ceea ce contravine art. 20 alin. (3¹) din Legea nr. 132/2016. Recurentul subliniază că aceste date se află deja în registre și sisteme informaționale publice și nu trebuiau cerute inspectorilor.

35. În al doilea rând, se invocă încălcări privind componența Colegiului disciplinar, întrucât în ședințele din februarie 2022 au participat trei membri din partea Consiliului de Integritate, deși legea permite doar doi. Astfel, Vitalie Palega, ca membru supleant al Consiliului de Integritate, nu putea substitui un membru desemnat dintr-o altă structură. Această situație afectează validitatea votului, întrucât, excluzând votul acestuia, sancțiunea nu ar fi fost adoptată cu majoritatea cerută.

36. Recurentul mai arată că actul este lovit de nulitate absolută potrivit art. 141 alin. (2) lit. d) și art. 49 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, deoarece vicepreședintele Lilian Chișca – autor al sesizării și persoană interesată – a fost implicat direct în procedură și a semnat ordinul de sancționare, ceea ce contravine principiului imparțialității.

37. De asemenea, se invocă faptul că nu s-a ținut cont de opinia Direcției Juridice a ANI, care a considerat justificată neprezentarea informațiilor, iar dispoziția vicepreședintelui trebuia apreciată ca ilegală în sensul art. 23 alin. (3) din Legea

privind funcția publică. Mai mult, recurentul critică lipsa motivării concrete a sancțiunii, raportul de anchetă reținând doar generic abateri disciplinare fără a preciza ce atribuții nu au fost executate ori ce norme de conduită ar fi fost încălcate.

38. Totodată, sunt invocate vicii procedurale suplimentare, precum lipsa desemnării unui nou secretar după recuzarea celui inițial, inconsecvența dintre raportul anchetei (care recomanda avertisment și clasare) și sancțiunea aplicată (muștrare), precum și existența unui conflict de interese în procedură.

39. La data de 02 decembrie 2025, recurentul a solicitat anexarea unei probe noi, și anume a unui CD ce conține o înregistrare audio în cadrul căreia sunt prezentate fapte și declarații ce relevă intenția fostului vicepreședinte al ANI de a aplica o sancțiune disciplinară, inclusiv prin înaintarea mai multor sesizări pe numele acestuia, în scopul înlăturării sale din funcție.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

40. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

41. Art. 245 din Codul administrativ:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

42. Art. 245¹ alin. (1) din Codul administrativ:

„Recursul este admis dacă:

- a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;
- b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
- c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
- d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
- e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;
- f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

43. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Recursul se declară inadmisibil în special când: recursul este vădit neîntemeiat.”

ASPECTE DE PROCEDURĂ

44. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost notificată lui Virgiliu Bardă la data de 18 februarie 2024, prin intermediul poștei electronice, fapt ce se confirmă prin extrasul anexat la dosar (f.d.200).

45. Cererea de recurs nemotivat a fost depusă la data de 23 ianuarie 2024, iar, la 15 martie 2024, s-a prezentat motivarea recursului, respectând termenul legal prevăzut. Prin urmare, recursul a fost formulat în conformitate cu prevederile art.245 din Codul administrativ.

MOTIVAREA INSTANȚEI

46. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea sau inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil, bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

47. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

48. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

49. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs de Virgiliu Bardă, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

50. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind

apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

51. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

52. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

53. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

54. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că admisibilitatea recursului trebuie analizată în contextul rolului și funcției legale atribuite instanței judecătorești supreme, care constau, în principal, în asigurarea aplicării și interpretării unitare a legii în soluționarea cauzelor de contencios administrativ. În acest sens, orice cerere de recurs trebuie să fie motivată în concordanță cu aceste principii fundamentale, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes.

55. Solicitarea recurentului privind anexarea CD-ului ce conține înregistrarea audio urmează a fi respinsă, or prin prisma art. 245¹ alin. (3) Cod administrativ, instanța de recurs nu este competentă să administreze și să aprecieze probe noi, decât în cazurile expres prevăzute de lege, situație care la caz nu se atestă.

56. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (a se vedea hotărârile CtEDO Golder c. Regatul Unit, 1975, §38; Stanev c. Bulgariei [MC], 2012, §230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (a se vedea hotărârea

CtEDO Luordo c. Italiei, 2003, §85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (a se vedea hotărârea CtEDO Levages Prestations Services c. Franței, 1996, §45).

57. Curtea de la Strasbourg a mai reiterat că modul de aplicare a art. 6 din CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de specificul acestor proceduri, urmând a se ține cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea hotărârea CtEDO Botten c. Norvegiei, 1996, §39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea hotărârea CtEDO Helmers c. Suediei, 1991, §31, 36).

58. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Virgiliu Bardă.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă